

кони. Нарушатъ ли единъ отъ тия закони, тѣ попадатъ вече подъ тежестта на неговите удари. Каква нужда има да сѫдите такива хора? Има кой да ги сѫди. Който живѣе споредъ Божиитѣ закони, той се намира подъ тѣхната закрила, както кошутата подъ закрилата на най-силния еленъ. Ако човѣкъ отива при Бога и не разчита на Неговата подкрепа, безсмислено е да Го следва. За човѣка Богъ представя най-мощния, най-великия, най-благия, на Когото разчита въ всички случаи на своя животъ. Не е достатъчно човѣкъ само да вѣрва въ Бога, но той трѣбва да Го познава, да знае, на кого разчита. Въ това отношение, човѣкъ трѣбва да е изработилъ въ себе си вѫтрешенъ моралъ, на който да разчита въ всички случаи на живота си.

Съвременнитѣ християни казватъ, че вѣрватъ въ Христа. Колко отъ тѣхъ сѫ видѣли Христа и Го познаватъ? Нѣкои ще кажатъ, че сѫ Го видѣли на сънъ. Какъ сѫ Го видѣли? Едни сѫ Го видѣли разпнатъ на кръсть, други сѫ Го видѣли да проповѣдва. Тѣ сѫ Го видѣли, но въпрѣки това не изпълняватъ Неговото учение. Това не е виждане, това не е никаквъ моралъ. Какво въ сѫщностъ е моралътъ? Моралъ е онова положение въ човѣка, което не го отклонява отъ Божественото. Явили се нѣщо, което може да наруши Божественото въ човѣка, това не е моралъ. Нѣкои казватъ, че и да искатъ да постъпватъ споредъ великия моралъ на живота, не могатъ. Защо